

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leta . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 115. — ŠTEV. 115.

NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 17, 1933. — SREDA, 17. MAJA 1933.

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XII. — LETNIK XII.

PREDSEDNIK ZA SKLENITEV NENAPÁDALNE POGODE

ZDRUŽENE DRŽAVE NE BODO VEČ POŠILJALE svojih mornarjev V LATINSKO-AMERIŠKE DRŽAVE

Načelniki 54 držav so dobili predsednikovo poslano. — "Kdor ovira napredok, se bo moral zagovarjati pred civilizacijo". — Roosevelt se polnoma strinja s predlogi angleškega ministrskega predsednika MacDonalda. — Vse omenjeno orožje je treba odpraviti.

WASHINGTON, D. C., 16. maja. — Predsednik Roosevelt je naslovil na monarhe in predsednike republik vsega civiliziranega sveta posebno poslanico, v kateri jih poziva, naj se zavzemajo za politični in gospodarski sporazum med narodi.

Predsednik se zaveda, da postaja položaj v Evropi od dne do dne bolj napet, da ženevska razorozitvena konferenca ni dosegla dosedaj še nobenih bistvenih uspehov in da se bo svetovna gospodarska konferenca obnesla le v slučaju, če bodo začele države zasledovati drugačno politiko.

Roosevelt je s svojo poslanico prehitel nemškega kanclerja Hitlerja, ki bo jutri nastopil pred nemškim državnim zborom ter pojasnil cilje nove nemške vlade.

Predsednik je odločno obsodil one države, ki s svojo nacionalistično politiko ovirajo napredok ter jih opozoril, da se bodo morale za svoja dejanja zagovarjati pred civiliziranim svetom.

Po mnenju nekaterih kongresnikov, je predsednikova poslanica naperjena v prvi vrsti proti Nemčiji.

Predsednik se je zavzel za angleški razorozitveni načrt, torej za odpravo vsega orožja, ki ne služi izključno le obrambni svrhi.

Po njegovem mnenju je bila edina rešitev, če vse države sklenjeno nenapadalno pogodbo ter obljubijo, da ne bodo pošiljale svojega vojaštva preko meje, razen v slučaju, ako bi kaka država kršila to pogodbo.

Predsednik je v svojem pozivu odločno poudaril, da je mogoče preprečiti pretečo svetovno katastroso edinole v slučaju, če bo ženevska razorozitvena konferenca uspešna in če se bo obnesla svetovna gospodarska konferenca, ki se bo vršila meseca junija v Londonu.

Od tega uspeha sta odvisni sreča in eksistensa moških, žena in otrok po vsem svetu.

Država, ki bo skušala ovirati uspeh teh konferenc se bo morala zagovarjati pred vsem civiliziranim svetom.

Da smatra Roosevelt londonsko konferenco za silno važno, je poudaril s tem, da je poveril načelniku svojega kabineta, Cordellu Hullu, vodstvo nad ameriško delegacijo, ki bo po dveh tednih odpovedala v Anglijo.

V predsednikovem pozivu je zelo značilna tudi točka, v kateri obljudbla, da Združene države ne bodo več pošiljale svojih mornariških vojakov v centralno-oziroma južno-ameriške republike.

Predsednik stoji na stališču, da je treba odobriti MacDonaldov načrt za postopno odpravo ofenzivnega orožja ter skleniti konsultativno pogodbo, da se za slučaj preteče vojne združijo narodi v trdnem frontu; pozneje se morajo narodi še bolj razoroziti; dokler so pogajanja v teku, naj bo uveljavljeno za časno premirje v oboroževanju; države naj sklenejo nenapadalno pogodbo, s katero se svečano zaobljubijo, da ne bodo pošiljale vojaštva preko svojih meja.

Po mnenju speakerja Raineya, je predsednikov poziv naperjen v prvi vrsti proti Hitlerjevi vladi, ki hoče povečati nemško armado navzlic določbam versailleske mirovne pogodbe.

Rooseveltova administracija priznala Rusijo

POTRES V CALIFORNIJI

V San Francisco je bil močan potres. — Prebivalci so zbežali na ulice. Zavzel je razdaljo 100 milij.

SAN FRANCISCO, Cal., 16. maja. — Na San Franciscu pototoku je bil v torek zjutraj v razdalji 100 milij močan potres.

Zemlja se je pričela trsteti ob 3:46 zjutraj, kar je trajalo okoli 45 sekund.

Telefonska zveza je bila za nekaj časa pretrgana, ker se telefonistinje zapustile svoja mesta. Vse važnejše ulice so bile polne taksijev, ki so hiteli proti hotelom.

Velika razburjenost je zavladala v kitajskem delu mesta, kjer je več tisoč Kitajcev zbežalo na ozko Grant ulico.

Razburjenje se je poleglo, ko so potresni sunki ravno tako naglo potresali, kot so prišli.

Iz Stocktona, ki se nahaja 90 milij od San Francise, poročajo o močnem potresnem sunku in ravno tako iz Sacramento, 100 milij od San Francise.

Močan potres je bil tudi v Petaluma; Vallejo, ki se nahaja na severnem koncu San Francise zavila, so občutili tri sunke.

V Oaklandu so se v telefonskem uradu ustavile avtomatične ure.

Načuhši potres je bil v East Bay okrožju, kamor spadajo kraji, kot Oakland, Alameda, Hayward, Berkeley, Richmond in Martinez.

MESTO BO ZASEGLO HOTELE

CHICAGO, Ill., 16. maja. — Oblasti Cook okraja so sklenile, da zasežo 69 hotelov v Chicagu, ravno tako tudi gledališča, poslopja za urade in lastnino klubov ter jih bo upravljal okraj zaradi zaostalih davkov.

Vsa ta poslopja so zaostala v plačevanju davkov v znesku \$302,314. Ko bodo davki plačani, bodo poslopia zopet izročena lastnikom.

BOLIVIJA JE PRIPRAVLJENA ZA POGAJANJA

ŽENEVA, Švica, 16. maja. — Bolivijska vlada je po kablju sporočila Ligi narodov, da je pripravljena pogajati se za poravnava sporu v vojni s Paragvajem. Delegati so imenovali, da bodo vsed tega ustavljeni krvavi boji v Chaeu.

Paragvaj je sprejel ponudbo za pogajanja že prej.

Bolivijski zunanji minister Demetrio Canelas je v svojem kablu sporočil, da je Bolivijska pripravljena pogajati se na podlagi uvaževanja stališča oba nasprotinikov. Bolivijska želi preprečiti sedanjo napetost, ki bi gotova vodila do velikega prelivanja krvi.

UBOJI MED KOMITASI

ZOFIJA, Bolgarska, 16. maja. — Dva komitaša, ki sta pripadala Protgorovi stranki bolgarskih ustavnih, sta bila iz zasede ustreljena, ko sta se z avtomobilom peljala v Varno. Najbrže so jih ubili komitaši nasprotne Mihajlove stranke.

ANGLIJA PODPISUJE POGODE

Sklenila je trgovska pogodba s Švedsko in Norveško. — Prihodnji teden bo sklenila pogodbo s Finsko.

LONDON, Anglija, 16. maja. — Anglija je podpisala trgovske pogodbe s Švedsko in Norveško. V nekaj dneh bo objavljena vsebinska pogodba. Iz uradnih virov je bilo naznanjeno, da bo v tem času carinskega premorja Anglia sklenila trgovska pogodbo samo še s Finsko. Prihodnji teden bo prisega v Londonu finska delegacija. Pogajanja z Islandijo se nadaljujejo.

Po pogodbi z Norveško bo Norveška kupila v Angliji vsako leto 70 odstotkov premoga, pogodbo s Švedsko pa določa 50 odstotkov.

Frančanski minister Neville Chamberlain je v poslanski zbornici naznani, da angleška vlada z ozirom na carinsko premirje ne bo zvišala carine, razen za katero blago je bila stavljena predloga pred 12. majem.

FRANCOSKE TOVARNE NAJ SE PRIPRAVIJO

Francoska vlada je zahtevala popis vseh tovarn. Naznaniti morajo število delavcev in zmožnost produkcije.

PARIZ, Francija, 16. maja. — Z ozirom na obrambo dežele je vladna naročila vsem pariškim tovarnam, da tekom enega mesecea naznanijo število delavcev in obveznosti tovar.

Ta odredba je bila izdana z ozirom na Hitlerjev govor v poslanski zbornici glede oborožitve Nemčije.

Policejski prefekt Jean Chiappe je izdal naročilo pariškim tovarnam. Ta odredba zadene vse podjetja, ki imajo zaposlenih nad 500 delavcev ter tvrdke za kovine, les, živč, obliko, kemične naprave in bančna podjetja ter vse podjetja, ki dobavljajo karkoli za armado.

Svet poslanik, čigar naloga je skrbeti, da se izvršuje versalska pogodba, bo v kratkem odločno nastopal, ker Nemčija na razorozitveni konferenci v Ženevi zahteva pravico za oborožitev.

Pariz in London resno razmišljata o tem, da bo svet poslanik nastopal z zahtevo, da stopi versailleska pogodba popolno veljava.

Temu svetu načelujo staro francoski diplomat Jules Cambon in v letih svetovne dejavnosti je ameriški poslanik mnogokrat prisostvoval kot opazovalec. Zadnja leta svet poslanikov ni imel mnogo posla, toda je še vedno v veljav.

Svet poslanikov bo zopet obnovil svoje delovanje z ozirom na izbravo kancelerja Hitlerja in predsednika Roosevelt.

Spolno pa se domneva, da Hitler ne bo stavil preoddolnih zahtev glede oborožitve Nemčije, kajti italijanski ministrski predsednik Mussolini je povedal Hitlerju, da Ita-

POLOŽAJ NA KITAJSKEM

Zavzeli so mesto Miyun. Kitajci imajo zakope kot v svetovni vojni. — Domače prebivalci tvo v o beži.

TOKIO, Japonska, 16. maja. — Japonska armada je zavzela mesto Miyun, 30 milij severno od Peipinga. V dveurnih bojih za mesto je padlo osem Japancev, med njimi tudi major Kamibayashi, trideset pa jih je bilo ranjenih. Kitajska vojska je bežala proti jugu.

Kitajci so imeli slične zakope, kot so bili na zapadni fronti v svetovni vojni. Bili so skoro nemaglivi in Kitaje so izjavili, da se bodo borili do smrti, da vzdrže to črto.

General Matsuda je s svojo brigado brez boja zavzel Fengtien. — Kitajski vojaki so pobegnili.

General Nobuyoshi Muto, vrhovni poveljnik japonske armade v Mandžuriji. Džeholu in zasedenem ozemlju južno od kitajskega zidu, poroča zunanjemu ministru grofu Yasuva Učida, da se namen japonske vojske zlomi odpor in izvaja Kitajcev.

Črto od Miyuna do izliva reke Lwan bo določevalo neutralno ozemlje v varstvo manjšku meje proti kitajskim napadom.

PEPING, Kitajska, 16. maja. — Ameriško poslaništvo je svetovalo Amerikanecem v vojnem ozemlju v severni Kitajski, da se takoj umaknejo, ker se japonska ofenziva poniča južno proti Peipingu. Poslaništvo je opozirilo vse tuje v Tungčou, 12 milij vzhodno od Peipinga, da se brez zadržka preselijo v Peiping.

Ameriški poslanik Nelson T. Johnson je naročil ameriškemu generalnemu konzulu Franku Lockhart v Tientsinu, da predloži japonskemu poslaništu natančen seznam ameriške lastnine v severni Kitajski. Obenem s seznamom pa ameriški poslanik opozarja japonsko poslaništvo, da je neobhodno potrebno varovati Amerikanec in njih lastninu v vojnem ozemlju.

Nastop ameriškega poslanika je prišel nekaj minut zatem, ko je japonsko poslaništvo naznalo, da bo japonska armada držala 7500 kvadratnih milij kitajskega ozemlja znotraj kitajskega zidu, dokler ni rešen ves spor med Japonsko in Kitajo.

Japonski poslanik je tudi naznabil, da bodo Japonci držali vse de sedaj zavzeto ozemlje, ne da bi še mnogo dalje predstirali, vendar je gotovo, da bodo Japonci postavili svojo črto v obstrelovvalni oddelenosti Peipinga in Tientsina.

Kitajci v velikih truhama bežijo proti jugu. Na tisoče jih je odpotovalo iz Peipinga in na tisoče jih prihaja s severa.

RUDNIŠKA NESREČA

WHITLEY CITY, Ky., 16. maja. — Stearns Coal and Lumber Co. majni št. 4 je nastala eksplozija, pri kateri so bili ubiti trije majnjeri.

Illa sieer podpira Nemčijo v njeni zahtevi po enakosti, da ne more pravljiti v njeno oborožitev v nasprotju z versaillesko pogodbo.

BORAH JE MNENJA, DA JE STORJEN PRVI KORAK K PRIZNANJU RUSIJE

WASHINGTON, D. C., 16. maja. — Dejstvo, da je postal predsednik Roosevelt svojo poslanico tudi v Moskvo, tolmačijo nekateri na ta način, da je administracija priznala sedanje rusko vlado in da bo formalno priznanje kmalu sledilo. Drugi jim pa ugovarjajo, češ, da Rooseveltov postopek ne pomembna priznanja.

Senator Borah, prejšnji predsednik senatnega odbora za zunanjino, zadeve in veliki zagovornik sovjetske Rusije, je mnenja, da je predsednik Roosevelt priznal rusko vlado, s tem, da je postal svoj poziv predsednikov sovjetskih socialističnih republik, Kalinini.

Speaker Rainey pravi, da je ta predsednikov postopek nekaj zelo razveseljivega, kažti skrajni čas je, da se Amerika in Rusija bližata, ker bo to v trgovskem oziru za obe izredno velike važnosti.

Na svetu so tri dežele, kajih vladi Amerika ne priznava. To so Sovjetska Unija, ter republiki Liberia in Salvador.

Zelo značilno je, da je bila poslana Rooseveltova poslanica Sovjetski Uniji, ne pa Salvadoru in Liberijski.

Rooseveltova poslanica Kal

PAUL KEBLER — J. DUCELL:

ZADNJA BRAZDA

Skromni angel, ki je bil pridejan življenju kmetu Tobiju, je dobil od Gospodarja časov miglaj, naj konča. Angel je poznal račun starega Tobija, račun z nebom, račun z zemljijo. Oba sta se vjemala. In tako si je izprosil smrt, da pride opraviti svojo delo.

V pondeljek zvečer, ko bi skrjanec odpel, naj bi se zgodilo.

Kmet Tobija je šel v pondeljek popoldne posebno dobre volje ven na potic. Na dvorišču ga je še njezina ljubljanka, mala vnučica Ježica, zadržala in opomnila.

"Starci oče, ti si mi še vedno dolžan puničko, ki si mi jo bili obljubil in ki bi jo bila morala dobiti že predvajerjnjim."

Tobija se je popraskal za ušes.

Res je eč tri dni je bil jerici dolžan puničko. To ni bilo v redu. In ker je imel srečo, je ravno Šepetova punička, mala suha potovka, ki je šla v mesto. Ustavlji jo je in rekel:

"Katarina, puničko rabim. Tako, ki kaj vzdriži!"

"In z udrinimi očmi," je dospel mala Jerica.

"Da, z modrimi očmi," je rekel starci oče. "In tukaj je 11 grošev. 10 grošev za puničko, in en groš za te, ki jo boš oskrbelna."

Tako je bila kupčija sklenjena. Tobija ni bil nikomur več na svetu ni dolžan, niti Jerici ne, ki ji je pravzaprav zmeraj kaj "dolžan".

Dolžan je bil na potju in je s plitvinugom preoravjal strniče.

Bilo je lahko delo.

Pravzaprav bi mu sploh več ne bilo treba delati. Četr leta sem je bil na včirku. In Tobija je imel doberga sina. Ne bilo bi mu preveč več bi stari oče dvajset let, ali še več živel na včirku. Ne, veselil bi se Bog naj blagoslov Viljem! Ta mala vzdihljaj je bil refren vseh krivnih himn stare kmečke duše, ki se kipele proti nebu.

Bračno za brazdo včirke ordinij konji gori in dol, in Tobija gre za dresosom, in njegove oči polne miru, gledajo z veseljem na rjavo, mastno črno zemljo, ki izvira izpod neba.

Dretljivo polje meji na ornicco. Nad njim žvgoli skrjanec svojo kvetlo pensem in vriskajoče melodije. Tobija večkrat pomežkne k njemu v solenočno ozračje. Od nekdaj je imel rad skrjanec.

Bliže, vedno bliže prihaja oralo deteljiščen. Kmalu bo delo narejeno. Prav nič mi ne bo všeč."

"No ja, pa do takrat je še da le. Dajva, noslajta!"

Sepeč potegne srebrno, tobačni iz čepa. "Lojzka" je vgravirano na ujenem pokrovu.

"Vi ste vendar tiči," se smeje Šepet. "triinštirideset let me že odvaja moja Lojzka noslanja, in ko sem star sedemdeset let, mi podarijo prijatelj srebrno "Lojzko". To ste dobro pogodili, Tobija. To je dobra šala!"

"Da, da," se smeje Tobija veselo, in solza mu stopi v oko.

bliže koncu. Viljem brusi na drugem koncu deteljnega polja koso. Nakončil bo klaje za zvečer. Že skriptje voz pod klajo po poljskem potu. Zdaj si Tobija malo oddahnec.

Z grmovjem na travniku, ki mu je bližu, oprezuje obraz. Oster pogled poteri čez travnik, tako ostet kakor je žarek iz očesa, ki ga lovec nameri na divjačino. In zdaj, ko Tobija grmu obrene hrhet, luščne senca čez travnik.

Štart je tu. Pa ona sliši še peti skrjanec nad deteljo, in solne stoji še nad nebesnim robom. Prehitre je prišla. Tako se potuhne, nevidna vloškevemu očesu, v zadnjem kot polja. Angel, ki molí, klesa poleg nje.

Oba čakata. Veselo gre Tobija spet gori po ujiji. Tako dobro mu je; ne čuti se še nič utrujenega. Viljem je tudi enkrat zanimali sem čež. To ga je razveselilo kakor vedno.

Spet se obrne plug. "Zadnja brazda," prav kmet glasno. "Veseli se, belec, zadnja brazda! Vsake stvari je enkrat kaže!"

Polačko gre po ujiji dol proti smerti, katere oči zarjavo skozi zrak. In smrt iztegne vrat. Toda angel je prime za roko. Še pojde skrjanec.

Izpod gorovja oblakov stopi zo pet solncev in jasno stoji na večerni nebi.

Ko je Tobija sredi brazde, ga naenkrat zgrabi nekdo zadaj za ramo. Tobija se nekoliko prestresa in izpusti plug na tla. Konj obstane in pogleda nazaj.

Tedaj se že tudi Tobija nasmeje.

"Šepeč je. In jaz tepeč neumni se strašim."

"Da," se smeje Šepet, "nihče ne more bolj hitro in tiso teči, kakor kdor ima eno nogo hromo."

Tobija pozdravi starega prijatelja in vojnega tovariska. Ta gleda čedec se vzdihljaj kaj je bil refren vseh krivnih himn stare kmečke duše, ki se kipele proti nebu.

"Človek, Tobija, ti pač ne boš nikdar star! Ali si vse poleg spet preobrnili?"

"Je lahko delo," pravi Tobija; "njiva je prhka, in plitvi plug ne posge globoč. In na dan manj kot osem ur dela na polju — tebi mi ne bilo všeč."

"Bo pač tudi prišlo enkrat, da moči opešajo, Tobija."

"Da, da, ampak ne bo mi všeč. Prav nič mi ne bo všeč."

"No ja, pa do takrat je še da le. Dajva, noslajta!"

Sepeč potegne srebrno, tobačni iz čepa. "Lojzka" je vgravirano na ujenem pokrovu.

"Vi ste vendar tiči," se smeje Šepet. "triinštirideset let me že odvaja moja Lojzka noslanja, in ko sem star sedemdeset let, mi podarijo prijatelj srebrno "Lojzko". To ste dobro pogodili, Tobija. To je dobra šala!"

Jasno poje skrjanec nad deteljo. Brazda poleg brazde — vedno

pelje voz čez vzdignjene razore proti poti. Šepet je iz sebe, in namisljena krivda mu stiska srečo. On ne vzdrži, izpove se Viljem, obloži in se odpoveduje tobaku.

"Tobak ni krv," pravi. "Bog je tako hotel." Tedaj se Šepet pomiri. Ah, kako je lepo, kako se stari kmet Tobija pelje domov! Najljubiši konji ga peljejo. ljubljeni sin in prezvesti prijatelji ga spremljata. In onadvaj ljubita mrtvega v tem trenutku mnogo, mnogo bolj kakor ljubiti same sebe.

Na hribu se Viljem ustavi in počaka proti zahodu.

"Tja je šla duša očetova!" — pravi mirno in pobozo.

Dve beli gorovji stojita na nebi s srebrnimi vrhovi, in sredi med njima je odprta pot v rdeče žarce zlato deželo.

Solnce je šlo po tej poti, in zlaj gre po njej skromen angel s kmečko dijugo proti večni domovini.

Kaj se smehlja mrtje v bladni detelji? Kmet je šel ven na okso polje, kronan kralj, ki je povzdignjen nad ves svet, se vrača domov.

Večerni zvon poje svojo globočko, pobozo, pokojno večerno pesem.

Na vratih v dvorišču sedi mala Jerica. Blažena drži v naročju novo punčko in željno gleda s svoji velikimi očmi navdolž po poljski poti.

Starega očeta čaka.

MED NOVO GVINEJO IN HEBRIDI

Že vsi mesec v jadra raziskovalcev dr. H. Bernatziku po Salomonovih otokih, ki ležijo med Novo Gvinejo in Hebridami. Njegov smoter je raziskati in proučiti večinoma še popolnoma divja ljudstva in rodove, ki žive v teh krajih. Melanezijsko ljudstvo je namreč etnoško in antropološko dočela neraziskano. Po brezjih brzojavkah, ki jih je postal raziskovalec svojim prijateljem in znancem, je videti, da se je moral ustaviti dalj časa na Guadelanarju. Tam so ga zadržali

močni nalinji, ki so dolgo časa vznemirjali ondutne kraje in njih prebivalstvo.

Sele ko se je dejevje pomirilo, se je posrečilo dr. Bernatziku priti naprej. Odvysel je v malem čolnu z jedrom proti otokom Malaita. Ova Raha in Three Sisters, ki ležijo vzhodno od Guadelanarja. Ta vožnja je bila zelo naporna in skrajno riskantna. Učenjakov čoln je plul večinoma med korallimi temi.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Dr. Bernatzik nadaljuje svojo pot, ki pa jo močno ovirajo česti potresi, ki razgibajo kraje skozi katere potuje. Poleg temu kan raziskovalec še nadaljuje prodrijeti v te kraje in priti v osrčje ozemlje, kjer teče zibel ljudžreci.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Dr. Bernatzik nadaljuje svojo pot, ki pa jo močno ovirajo česti potresi, ki razgibajo kraje skozi katere potuje. Poleg temu kan raziskovalec še nadaljuje prodrijeti v te kraje in priti v osrčje ozemlje, kjer teče zibel ljudžreci.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnostne predstave teh ljudi o življenju po smerti.

Na Ovi Rahu je raziskovalce poleg dr. Bernatzika prisostovati noben belokozje. Raziskovalce pa je imel srečo, da je ob tej priloki spoznal tudi mrtvački kult melanezijskega ljudstva in je proučil v skrivnost

